

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/261/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226725
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113226725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vršku 12, Bratislava, proti odporcovi: 1/ Y. U., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, N., 2/ P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, N., o zaplatenie 718,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd vyhlasuje zmluvnú podmienku uvedenú v čl. I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, štvrtá veta v znení: „Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve“, **z a n e p r i j a t e ľ n ú**.

Súd odporkyňiam v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 7.7.2013 sa domáhal voči odporcom v 1/ a 2/ rade uloženia povinnosti zaplatiť sumu vo výške 718,47 eur, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 718,47 eur od 14.1.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, dňa 5.3.2010 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou v 1/ rade ako dlžníčkou zmluvu o úvere na čiastku 1.050,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 724,50 eur, pričom úver sa zaviazala odporkyňa v 1/ rade zaplatiť 13- mesačnými splátkami po 136,50 eur.

Dňa 5.3.2010 bolo v zmysle § 303 a násl. Obchodného zákonníka medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorené prehlásenie ručiteľa a dohoda o podmienkach ručenia. Odporca 2/ sa zaviazal uspokojiť pohľadávku navrhovateľa, ak ju neuspokojí odporca v 1/ rade ani po písomnej výzve ako uspokojí aj každú ďalšiu splátku, ak ju neuspokojí dlžník.

Na účet veriteľa bola pripísaná celkovo suma 1.056,03 eur, pričom posledná úhrada 30,- eur bola dňa 13.9.2011. Po zosplatnení záväzkov bola vykonaná úhrada 150,- eur.

Odporkyňa v 1/ rade sa k návrhu nevyjadrila.

Odporkyňa v 2/ rade k návrhu uviedla, že podpísala Prehlásenie o ručení a Dohodu o podmienkach ručenia, avšak odporkyňa v 1/ rade uzavrela viacero zmlúv o úvere toho istého dňa. Zároveň bola uisťovaná, že pohľadávka od nej môže byť vymáhaná len vo výnimočných prípadoch ako je smrť dlžníka. Doklady o úhrade plátok nemá.

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Ani na jedno pojednávanie sa nedostavila odporkyňa v 1/ rade, neúčast' neospravedlnila a preto súd rozhodol a vec prejednal v jej neprítomnosti.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu. K prijateľnosti, resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou dlžník pri uzatváraní zmluvy o úvere prehlasuje, že mu bola poskytnutá suma pred podpisom zmluvy v hotovosti a zároveň, aby sa vyjadril k preukázaniu poskytnutia sumy uviedol, že odporkyňa prevzatie peňažných prostriedkov od navrhovateľa vo výške poskytnutého úveru potvrdila svojim vlastnoručným podpisom na zmluve, čo je uvedené aj konkrétne v zmluve, kde je uvedená kvitancia v čl. 1, kde je presne uvedené, že dlžník/spoludlžník prevzatie istiny potvrdzuje svojim podpisom na tejto zmluve a zaväzuje sa úver spolu s poplatkom za správu úveru vrátiť podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Vlastne podpísanie zmluvy a tejto kvitancie obsiahnutej v zmluve priamo preukazuje v dostatočnom rozsahu prevzatie fin. prostriedkov pani odporkyňou od navrhovateľa s tým, že pani odporkyňa prevzatie fin. prostriedkov nijakým spôsobom nerozporela, nikdy nenamietala, že by jej neboli poskytnuté peňažné prostriedky od navrhovateľa na základe tejto zmluvy o úvere s tým, že vlastne, resp. dodatočne nepožadovala vyplácanie úveru na základe tejto zmluvy z dôvodu, že by jej neboli peňažné prostriedky poskytnuté. Ak na zmluvu o úvere bolo uhradených 1056,03 eur, tak by mohla vystáť otázka, že z akého titulu odporkyňa plnila tých 1056,03 eur, ak by jej neboli poskytnuté peňažné prostriedky. Zároveň poukázal na negatívnu dôkaznú teóriu, že ide o plnenie peňažného dlhu, ak jedna strana vlastne tvrdí, že nebolo tou druhou stranou niečo platené, v takom prípade dôkazné bremeno prechádza na druhú stranu, ktorá má preukázať, čo vlastne uhradila, avšak odporkyňa 1/ nič nerozporela. Poukázal na rozsudok OS Žilina 6C/60/2013 zo dňa 25.10.2013, kde sa súd zaoberal rovnakou otázkou a ustálil, že ide o zmluvu o pôžičke, ktorá je vlastne jedným typom zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím fin. prostriedkov už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Takto rovnako judikoval aj KS Žilina v konaní 7Co/301/2012 z 16.1.2013.

Na otázku súdu, aby preukázal doklady o poskytnutí peňazí, resp. o splácaní uviedol, že podľa čl. 9 zmluvy, veriteľ povedie záznamy o platbách v splátkovom kalendári a dlžník sa zaväzuje vždy pri platbe alebo po vyžiadaní splátkový kalendár veriteľovi zástupcovi alebo zamestnancovi veriteľa predložiť ho k nahliadnutiu, ďalej sa zaväzuje uschovať tento záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku a neuskutočňovať do tohto záznamu žiadne zmeny, doplnky, atď. V podstate tento čl. presne uvádza, že zodpovedá za splátkový kalendár dlžník, ktorý je povinný dbať o tento splátkový kalendár, nestratiť ho a vlastne tam sa presne zaznamenávajú všetky platby ktoré uhrádzal.

Na otázku súdu, aby sa vyjadril k prípustnosti najvyššej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru uviedol, že výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru je v súlade so zákonom 258/2001 Z. z. a teda aj s nariadením vl. 238/2008 ktoré presne stanovuje, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie presiahnuť sumu rovnajúcu sa dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery pre príslušný typ spotrebiteľského úveru a zároveň nesmie presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku váženého priemeru priemerných hodnôt ročných percentuálnych mier nákladov pre všetky typy spotrebiteľských úverov a to ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odplata bola v súlade s ust. § 3 ods. 10 zák. o spotrebiteľských úveroch vo výške 49 %.

Ďalej súdu na otázku, aby vysvetlil, ako vôbec mohol navrhovateľ účtovať o platbách ktoré nemal zaznamenané a o vykonaní platby nevydal žiaden doklad podľa zákona o účtovníctve uviedol, že doklady má k dispozícii odporkyňa 1/, oni majú len výpis z vnútorného systému a úhrady má preukazovať dlžník.

Odporkyňa v 2/ rade uviedla, že ohľadom prevzatia a odovzdania peňazí sa ja vyjadril' nevie, pretože nebola prítomná keď ich obchodný zástupca odovzdával dlžníčke. Pred ňou jej odovzdávané neboli, zmluva bola spísaná na rýchlo obchodným zástupcom v byte odporkyne 1/, v podstate ani nevedela, či a koľko bolo odporkyne 1/ vyplatené. Obchodný zástupca firmy ju oboznámil s tým, že pani U. je už tam zadlžená. Jendrisková prišla za ňou a žiadala ju ručiť na 500 eur a nakoniec zistila, že tam je vyššia suma, pričom jej uviedla, že bola požiadaná, že aby si požiadala o ďalší úver na pokrytie predchádzajúcich úverov. Bol jej poslaný prvý list len o tom, že pani Jendrisková neplatila splátky. Hoci volala obchodnej zástupkyne na Telervis, odpovedali jej že sa to bude riešiť a neriešili nič. Pani U. niekto poradil, že to bude padať na ňu ako na ručiteľa, takto k tomu navrhovateľ pristupoval. Zároveň sa dozvedela, že odporkyňa 1/ je na invalidnom dôchodku, avšak pracovala v Prahe na brigáde.

Na otázku súdu viedla, že jej navrhovateľ vykonával zrážky zo mzdy, jedná sa o splátky z 13.4.2011, 13.5., 13.6., 13.7., 15.8.2011 a spolu jej mohlo byť zrazených cca 120 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu v 2/ rade ako aj oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav.

Na preukázanie úhrad navrhol výsluch manažéra spoločnosti S. O. a P. X.. Súdu sa z údajov poskytnutých navrhovateľom nepodarilo predvolať svedka P. X. a výsluch manažéra zamietol z toho dôvodu, že tento nemohol byť účastný pri odovzdaní a prevzatí peňazí.

Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320100473 zo dňa 5.3.2010 uzavretou medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade sa veriteľ zaviazal poskytnúť jej ako dlžníkovi úver vo výške 1050 eur, ktorý sa zaviazala odporkyňa 1/ ako dlžník vrátiť v celkovej výške 1.774,50 eur v 13-tich splátkach po 136,50 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzavretí zmluvy a následne splatnosťou každej splátky 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN z úveru bola uvedená vo výške 48,66 %, RPMN úveru uvedená v obchodných podmienkach bola vo výške 206,73 %.

Súd zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou 2/ ručiteľské prehlásenie v zmysle ust. § 303 a násl. OZ, podľa ktorého odporkyňa 2/ prehlásila, že uhradí pohľadávku odporkyne 1/ vrátane úroku odplaty, zmluvnej pokuty, paušálnej náhrady, nákladov konania v prípade, ak ju dlžník navrhovateľovi ani po písomnej výzve neuspokojí. Ručiteľské vyhlásenie bolo podpísané 5.3.2010.

Súd ďalej zistil, že navrhovateľ zo dňa 6.4.2011 na adresu odporkyne 2/, ktorým bola upozornená na nesplácanie úveru v súlade so splátkovým kalendárom a oznámením, že dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavuje 868,47 eur, ktorá sa ďalej navyšuje o zmluvnú pokutu vo výške 56 eur za každý začatý kalendárny mesiac omeškania a bola vyzvaná na úhradu dlhu za dlžníka.

Listom navrhovateľa zo dňa 16.11.2010 označenom ako predžalobná upomienka, bola odporkyňa v 1/ rade ako dlžník vyzvaná na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy o úvere č. 320100473 s upozornením na neuhradenú čiastku po splatnosti 335,97 eur.

Listom zo dňa 15.2.2012 navrhovateľ oznámil odporkyňi v 1/ rade zosplatnenie záväzku s tým, že celý dlh vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 718,47 eur spolu so zmluvnou pokutou sa stáva splatný.

Súd mal v konaní preukázané úhrady splátok vo výške 136,50 eur 5.3.2010, 39,53 eur 6.4.2010, 60 eur 23.4.2010, 36,97 eur 25.4.2010, 3,03 eur 25.4.2010, 133,47 eur 24.5.2010, 3,53 eur 24.5.2010, 132,97 eur 25.6.2010, 3,53 eur 25.6.2010, 132,97 eur 29.7.2010, 3,53 eur 29.7.2010, 20 eur 24.9.2010, 50 eur 11.10.2010, 50 eur 17.12.2010, 12,97 eur 22.12.2010, 87,03 eur 22.12.2010, 20 eur 13.4.2011, 20 eur 13.5.2011, 9,47 eur 13.6.2011, 10,53 eur 13.6.2011, 30 eur 13.7.2011, 30 eur 15.8.2011, 30 eur 13.9.2011.

Súd pritom vychádzal z interných údajov uvedených navrhovateľom

Zároveň súd z internej evidencie navrhovateľa zistil, že odporkyňa 1/ bola vedená ako dlžník zo zmluvy 320092570 s dlhom vo výške 500 eur a po poskytnutí úveru na základe zmluvy č. 320100473 vznikol odporkyňi v 1/ rade zo zmluvy o úvere č. 320092570 zo dňa 1.12.2009 vznikol preplátok 39,53 eur a dňa 5.3.2010, teda v deň poskytnutia úveru č. 320100473 bola predčasná splatnosť úveru.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Zmluva o úvere a to aj zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje na rozdiel od zmluvy o pôžičke konsenzuálny kontrakt. To znamená, že zmluva umožňuje požiadať o poskytnutie peňažných prostriedkov. Na rozdiel od zmluvy o úvere, predstavuje pôžička reálny kontrakt, ktorý sa prejavuje vznikom zmluvy až reálnym odovzdaním peňazí, avšak pri pôžičke nie je predpokladané dohodnutie odplaty za jej poskytnutie.

Podľa obsahu zmluvy a najmä znakov jej odplatnosti, medzi účastníkmi (navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade) bola uzavretá zmluva o úvere, pretože navrhovateľ sa domáhal popri dohodnutých úrokoch aj úhrady odplaty, ktorá presahuje sumu úrokov. Na charakter zmluvy o úvere podľa názoru súdu poukazuje aj fakt, že boli aspoň z časti aplikované ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a snaha veriteľa, aby sa zmluvný vzťah spravoval aj týmto zákonom. Pokiaľ by mal súd posudzovať

právny vzťah posudzovať ako zmluvu o pôžičke, už od počiatku by musel prihliadať na snahu veriteľa obchádzať zákon a dojednávať zmluvné ustanovenia v rozpore so záujmami spotrebiteľa - dlžníka, ktoré sú príznačné pre iný typ právneho úkonu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj zistenia súdu, že navrhovateľ ako veriteľ vôbec nepostupuje bežným a transparentným spôsobom ako iné banky a nebankové spoločnosti, ignoruje a obchádza ust. §10 zák. č. 431/2002 Z.z. a nevyhotovuje účtovné doklady, takéto doklady neodovzdáva tretej osobe, dokonca súd nepreukázal ani základné účtovanie splátok v zmysle § 11 zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, čím môže veľmi vážne poškodiť záujmy dlžníka - spotrebiteľa, najmä ak dôjde k strate „kartičky - splátkový kalendár“, súd sa musel zaoberať prijateľnosťou zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, ktorou spotrebiteľ pri podpísaní úveru prehlasuje, že „prevzal istinu v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo potvrdzuje svojim podpisom na zmluve“. Ako súd zdôraznil, takéto prehlásenie pri konsenzuálnom charaktere zmluvy o úvere je v neprospech spotrebiteľa, pretože prenáša dôkazné bremeno o tom, že mu neboli vyplatené peňažné prostriedky v plnej výške na spotrebiteľa (pri úplnej absencii účtovných záznamov na strane veriteľa) a umožňuje mu následne pri vyplatení peňažných prostriedkov si započítať akékoľvek iné nároky, napr. záväzky z inej zmluvy, poplatky za zmluvu o domácom servise, iné poplatky, zálohy, zádržné práva, pod.. Podľa názoru súdu ak veriteľ vystaví v zmysle zákona č. §10 zák. č. 431/2002 Z.z., čo je nepochybne povinnosťou podnikateľa, musí takúto sumu dať do rúk dlžníka (v súčasnej dobe je možné už len poskytnutie prostriedkov na účet) a prípade iných nárokov, ktorých úhrada je na vôli dlžníka, musí opätovne vydať doklad o účtovej transakcii, teda prijatí a odovzdaní peňazí. Naproti tomu, ak dlžník už pri podpise zmluvy prehlási, že prijal prostriedky v plnej výške, v prípade odovzdania nižšej sumy po započítaní rôznych „nárokov“, vzhľadom na prípadnú dôkaznú núdzu a poukaz na rôzne ustanovenia zmluvy a obchodných podmienok, je skôr nútený prijať takéto riešenie bez novej obrany. Podľa názoru súdu pritom nemožno opomenúť ani prípadné prevenciu pred daňovými únikmi.

Naviac aj v tomto prípade súd zistil, že odporkyni v 1/ rade nemohla byť vyplatená plná suma, pretože určitá čiastka v presne nezistenej výške bola použitá na úhradu skôr splatného úveru bez akéhokoľvek započítania. Úhradu z odovzdaných prostriedkov vylučuje skutočnosť, že ak by mali byť hotovostne hradené splátky, je len obtiažne si predstaviť, že dlžník, ktorý si požičiava úver za takýchto podmienok má toľko prostriedkov, že hradí viac o 39,53 eur a tieto použije až na úhradu druhej splátky.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Nakoľko súd nezistil ani jeden racionálny dôvod, pre ktorý by bolo v prospech spotrebiteľa prehlásenie, že pred podpisom zmluvy o úvere a faktickým prevzatím požičanej sumy peňazí, táto skutočnosť má vplyv na dôkaznú núdzu spotrebiteľa, ktorý vystupuje v pozícii spotrebiteľa a veriteľa zbavuje povinnosti preukazovať skutočné poskytnutie úveru, navrhovateľ ako veriteľ pred súdom existenciu takejto podmienky ani po výzve neobhájil, súd podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p. vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v čl. I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, štvrtá veta v znení: „Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve“, za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Súd sa napokon zaoberal aj splnením podmienok v zmysle zák. o spotrebiteľských úveroch zák. č. 129/2010 Z.z..

Podľa ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Súd rozsudkom č.k. 14C/86/2012-49 zo dňa 2.10.2012 vyhlásil zmluvnú podmienku, podľa ktorej v sume poplatku za správu úveru je zahrnutá aj suma úrokov, ktoré majú byť zaplatené počas doby poskytnutia úveru za neprijateľnú. Takéto rozhodnutie súd nepovažuje za svojvoľné, pretože navrhovateľom použitá formulácia evokuje dojem, že hoci môžu sa zdať vysoké poplatky, tieto obsahujú už aj úrok, ktorý je však už vyčíslený v poplatku za správu úveru a splátkach, hoci veriteľ vždy musí spotrebiteľa poučiť o

práve predčasného splatenia s tým, že úroky je možné účtovať len z požičanej sumy za obdobie úveru. Takéto vyčísľovanie zložiek nemá reálny základ a je v rozpore s ust. Obchodného zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z.. Napriek tomu však odporca svojvoľne uplatňuje nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky aj v iných konaniach, hoci zákon takéto konanie zakazuje.

Súd skúmaním obsahu zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., v obsahu samotnej zmluvy nebola uvedená RPMN (v zmluve bola uvedená len priemerná RPMN a RPMN zo spotrebiteľského úveru bola uvedená vo všeobecných podmienkach). Súd pritom práve uvedenie RPMN ako jedného z hlavných indikátorov výhodnosti či nevýhodnosti úveru pre porovnanie považuje za podstatný údaj zmluvy, ktorú nemožno bez následkov zaradiť napr. do obchodných podmienok. Takéto zaradenie podstatnej náležitosti zmluvy do všeobecných podmienok súd považuje za prekvapivé zmluvné dojednanie, pretože všeobecné obchodné podmienky slúžia pre spresnenie a identifikáciu zmluvných dojednaní, prevzatie citácií zákona o povinnom poučení a pod.. Ak v obsahu zmluvy bola uvedená priemerná sadzba RPMN, musí byť pri tomto údaji uvedená aj skutočná RPMN z úverového vzťahu, v opačnom prípade sa obchádza účel zákona v informovaní spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ sa pri výhodnosti úveru bude spoliehať na údaj v znení zmluvy, kde priemerná RPMN bude pôsobiť ako klamlivý údaj a nemá dôvod hľadať údaj o RPMN z úveru vo všeobecných podmienkach. Obchodné podmienky sú vydané veriteľom ešte pred uzavretím právneho úkonu a predstavujú určitý rámec povinností a práv, ktoré musí dlžník pred uzavretím právneho úkonu akceptovať, obvykle bývajú vopred zverejnené.

Podľa ust. § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z. veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Nakoľko s poukazom na uvedené zistenia súd preto podľa § 11 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Nakoľko navrhovateľ mohol poskytnúť odporkyni v 1/ rade maximálne čiastku vo výške 610 eur (1050 eur - 440,- eur (súčet úhrad dňa 5.3.2010)) a odporkyňa v 1/ rade spolu s úhradami a vykonanými zrážkami zo mzdy odporkyne v 2/ rade uhradili 1.056,03 eur, teda viac ako bolo požičané, súd žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 OSP, nakoľko si však odporkyne v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania neuplatnili a súd vznik trov konania z obsahu spisu nezistil, nárok na náhradu trov konania odporkyniam v 1/ a 2/ rade nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).